

[Pitzner.]

Heste i Vadestedet, og det er der en lille Smule om i dette Øjeblik. Jeg vil i hvert Tilfælde haabe, at selv om der maa komme nogle Ændringer i Sæmmensætningen af Bankraadet, det saa vil ske paa en saadan Maade, at der ikke ved de Personforandringer, der eventuelt vil finde Sted, vil blive, om jeg saa maa sige, fældet Dom over udført Arbejde, en Dom, som vilde være uretfærdig.

Jeg vil meget varmt anbefale at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet. Jeg tror sikkert, at det for Staten vil føre til Vejs Ende med Hensyn til Garantien, og at det i det hele vil føre til Vejs Ende, saa at vi her i Rigsdagen — naar undtages den Behandling af Lovforslagene vedrørende Dækningen, som skal finde Sted til Efteraaret, hvor det neppe vil kunne undgaas, at selve Navnet nævnes — med den Forhandling, som finder Sted i Dag, og den, som vil finde Sted ved dette Lovforslags tredie Behandling, vil slutte Omtalen af Landmandsbanken og dens Virksomhed.

Der vil antagelig fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som har taget Særstilling; blive talt om hans Synspunkt og om det Synspunkt, som findes hos de Medlemmer af mit Parti, som han repræsenterer. Jeg er antagelig kendt nok til, at man vil vide, at jeg skal ikke være med til at skabe en Broderstrid. Jeg er ogsaa sikker paa, at hvad der vil blive sagt fra den Side, vil blive fremført i en saadan Form, at det ikke vil være nødvendigt at replicere fra min Side overfor det.

Zable: Her foreslaas en Ordning af Landmandsbanken. Men om det bliver en endelig Ordning, kan ingen i dette Øjeblik med Bestemthed sige. Det, man imidlertid kan sige om Ordningen, er, at den er god for Banken. Derimod kan den fra Statens Synspunkt ikke roses som stærkt betryggende.

Banken selv udrustes udmærket med Dækning for Tab paa 136 Mill. Kr., en ny Aktiekapital paa 50 Mill. Kr. og en Reservefond paa 34 Mill. Kr. Det er i alt 220 Mill. Kr., som Staten ofrer for at udstyre Landmandsbanken rigtig godt. Og dertil indskrænker Staten sig ikke. Efter Ændringsforslaget fortsættes Statsgarantien i uformindsket Omfang indtil 1. April 1932. Maaske og forhaabentlig vil Statens Garanti saa falde bort til den Tid, og maaske kan den indskrænkes noget allerede forinden. Det antydes jo i Ændringsforslaget, og man haaber, at det kan ske. Men nogen Sikkerhed

for det er der ikke skabt gennem det Forslag, der her foreligger, og man maa huske paa, at det er og bliver altid ved at være en farlig Forretning at drive Bankvirksomhed. Og dette skal, naar nu Banken rekonstrueres, indtil videre ske i uformindsket Omfang for Statens Regning.

Dette kan ikke paa nogen Maade siges at være uden Risiko for Staten. Denne Risiko modvirkes ganske vist af den flotte Maade, hvorpaa Staten udstyrer Banken med en Aktiekapital og en Reservefond, som maa siges at være rigelig, saaledes at man kan sige, at Landmandsbanken, naar dette Ændringsforslag er vedtaget, træder ud i Verden som ikke alene en gældfri, men som en ganske overordentlig velstillet Bank. Men det er Staten — maa man ikke glemme —, som skænker den al den Rigdom.

Jeg udtalte ved første Behandling af Lovforslaget, at det radikale Venstre ikke lagde stærk Vægt paa de Stridsspørgsmaal, som da var fremme: en ny Bank eller Rekonstruktion af den gamle, en Likvidationsafdeling indenfor eller udenfor Banken, men derimod paa det reelle, at Statens Garanti ophørte at være risikabel, derved at man bestemte, at den ikke skulde gælde for fremtidige Engagementer, eller at man indskød en Stødpude af Kapital, som ikke tilhørte Staten, skød en Aktiekapital ind mellem Staten og Banken, saaledes at Risikoen for eventuelle Tab, som Banken led, ikke faldt paa Staten.

Da Underudvalget traadte sammen, ønskede og fik Udvalgets Ledelse fra hver af Repræsentanterne i Udvalget en skriftlig Fremstilling af deres Syn paa, hvorledes Sagen skulde ordnes. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse nogle Linier, som jeg havde den Ære den Gang at tilskrive Underudvalget.

De lyder saaledes:

„Det radikale Venstre lægger ved en Nyordning af Landmandsbanken Vægten paa, at Staten slipper ud af dens omfattende, tabforvoldende og risikable Garanti for Bankens Forpligtelser, hvilket kan ske saavel ved Oprettelsen af en ny Bank som ved en Rekonstruktion, naar denne sker paa en for Staten betryggende Maade, og Partiet kan derfor forhandle paa begge Grundlag.

Heller ikke Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal ske en Deling af Banken i en Likvidationsafdeling og en anden Del, som fører den sunde Del af Banken videre, er af aldeles afgørende Betydning for det radikale Venstre. Skønt det maa anses for at være en næsten helt uover-